

žalované byla dána mimosoudní výpověď, jest bezdůvodná, neboť jde vlastně o právní posouzení, zda výpověď byla dána řádně. Skutečnost, že dopis o výpovědi byl na adresu žalované odeslán, není sporná. Dovolání z dovolacích důvodů § 503 č. 2 a 3 c. ř. s. jest bezdůvodné. Právní posouzení věci odvolacím soudem je správné, neboť žalobce dal žalované mimosoudní výpověď z místností, o něž jde, tato nepodala proti ní námitek, tím byl nájemní poměr podle § 1116 obč. zák. zrušen a žaloba na vyklizení jest odůvodněna.

Čís. 10537.

Pro spor o odškodné podle § 75 náhr. zák. jest příslušným řádný soud, nikoliv paritní komise, třebas jest ve sporu řešiti jako předurčující otázku, zda žalobce opustil zaměstnání u žalovaného důvodně, kterou by jinak podle směrnic byla povolána řešiti paritní komise.

(Rozh. ze dne 16. února 1931, R I 4/31.)

Zemědělský dělník domáhal se na zaměstnavateli náhrady škody 7.200 Kč, již prý utrpěl tím, že jeho služební poměr jako kočího na bývalém velkém majetku pozemkovém, přikázaném Státním pozemkovým úřadem žalovanému, předčasně zanikl a žalovaného jako zaměstnavatele stihá zavinění na předčasném žalobcově vystoupení ze služebního poměru. Soud první stolice odmítl žalobu pro nepřislusnost. Rekursní soud k žalobcovu rekursu zrušil napadené usnesení i s předchozím řízením jako zmatečné a odmítl žalobu pro nepřípustnost pořadu práva. Důvody: Ježto byla žalovanou stranou namítnuta též nepřípustnost pořadu práva, k níž jest podle § 240 třetí odstavec c. ř. s. vezdy přihlédnouti z úřadu, a první soud o této námitce dosud nerozhodl, jest ji rekursním soudem uvážiti, ano následkem opravného prostředku podle zákona přípustného jest mu prozkoumati napadené usnesení v mezích rekursních návrhů (§§ 514, 526 a 462 první odstavec c. ř. s.). Námezdní smlouva, jak jest mezi stranami nesporno a jak také vidno z rozhodnutí okresní paritní komise pro zemědělskou práci, opírá se o směrnice pro úpravu pracovních a námezdních poměrů čeledí a dělnictva zemědělského v Čechách na rok 1926. Směrnice tyto ustanovují v odstavci třetím § 4, že ve sporech, jež nebylo lze vyřešiti tím, že si každá ze stran ustanoví po důvěrníku, jest žádati rozhodnutí příslušné okresní paritní komise pro práci zemědělskou, jejíž rozhodnutí jest pro obě strany závazné. Komise ta rozhodne, která ze stran hradí výlohy sporu. Proti straně, která by se rozhodnutí paritní komise nepodrobila, lze nastoupiti cestu práva. Odvolání z rozhodnutí okresní paritní komise k zemské paritní komisi jest přípustné jen ve věcech zásadního rázu (odstavec čtvrtý téhož §). Pro rozhodování ve sporech zásadního rázu s vyloučením sporů osobních jest při zemském poradním sboru zemská paritní komise pro práci zemědělskou, jejímž rozhodnutím se musí obě strany podrobiti (odstavec šestý téhož §). Z těchto ustanovení jest jasno, že

tyto rozhodčí soudy jsou pro obě strany závazné. Ustanovení směrnic, podle nichž proti straně, jež by se rozhodnutí paritní komise nepodrobila, lze nastoupiti cestu práva, nelze vykládati tak, že ustanovení o příslušnosti okresní paritní komise není závazným. Tím by byl zřejmě zmařen účel, jehož mínila smlouva zřízením paritních komisí dosáhnouti. Smlouvy byly ujednány písemně a zřizují orgány, různé od řádných soudů, pro rozhodování sporů z pracovního poměru zemědělského dělnictva. Jsou tedy směrnice ty smlouvou o rozsudím (§ 577 c. ř. s.) sb. n. s. čís. 4115. Tato ustanovení jsou pro obě strany jako příslušníky organizací závazná, což žalobce jasně uznal tím, že podáním k okresní správě politické vznesl na okresní paritní komisi žalobní žádost proti žalovanému o pohledávku mzdy 70 Kč a o uznání, že byl oprávněn pro zavinění žalovaného z pracovního poměru předčasně vystoupiti, o kteréžto žalobě bylo vydáno rozhodnutí okresní paritní komise.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a vrátil věc soudu druhé stolice, by, pomina důvod, jenž jest základem napadeného usnesení, znovu o rekursu rozhodl.

Důvody:

S napadeným usnesením bylo by souhlasiti, až na to, že by nešlo o nepřípustnost pořadu práva, nýbrž o nepříslušnost soudu (srovnej sb. n. s. 2145, 3878, 4957, 5285, 6734 a j.), kdyby projednávaný spor byl, jak za to má rekursní soud, sporem, který podle směrnic pro úpravu pracovních a námezdních poměrů čeledi a zemědělského dělnictva v Čechách patří k rozhodování paritní komisi. Než tomu tak není. Směrnicemi upravují se vzájemné poměry mezi zemědělci a jejich dělnictvem co do otázky deputátu, organizací, pracovní doby, výpovědi a sporů. Pokud jde o spory, jsou zřejmě míněny spory z poměrů směrnicemi upravovaných. K těmto sporům projednávaný spor nepatří. Jde o odškodné po rozumu § 75 náhradového zákona čís. 329/1920 a 220/1922 a po rozumu vládního nařízení čís. 305/1922, k jehož náhradě se prý žalovaný zavázal. Toto odškodné není předmětem úpravy ve směrnicích a spory o ně tudíž nepatří k rozhodování paritní komisí. Jest proto v projednávaném sporu řádný soud příslušný a nelze přisvědčiti rekursnímu soudu, jenž napadeným usnesením odmítl žalobu, ježto prý nepatří na soudy. Na tom nic nemění okolnost, že snad bude ve sporu řešiti jako předurčující otázku, zda žalobce opustil zaměstnání u žalovaného důvodně, kterou by jinak podle směrnic byla povolána řešiti paritní komise. Rekursnímu soudu bude se proto zabývati námitkou věcné nepříslušnosti dovolaného soudu, pokud se týče rekurse, podaným proti vyhovění této námitce.

Čís. 10538.

Posloupnost do statků střední velikosti (zemský zákon ze dne 7. srpna 1908, čís. 68 z. zák. pro Čechy).

O ustanovení ceny a ostatních podmínek, podle nichž jest po skon-